

ποίησαν, ὅτι ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων διὰ χοτζετίου τῆς βασιλικῆς κρίσεως ἐν αἰτίαις μὴ παραχωρούσαις συνοικεῖν αὐτοὺς καὶ ἔλαβον διὰ κεπηνίων ὁ μὲν ἄλλας γυναῖκας, ἡ δὲ ἑτέρους ἄνδρας... ἐδείθησαν καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς λύσεως. Τούτου χάριν, γράφομεν, ἵνα ὑπάρχωσιν κεχωρισμένοι ἀλλήλων...».

26 - 205a

1688. Ἀπόφασις τοῦ Ἐπιτρόπου Σύρου ἀπὸ 19 Ἰουλίου, ἐπὶ ἀσκήσεως δικιχώματος προτιμήσεως κατὰ τῆς πωλήσεως, ἐν 110β, σ. 327.

«...ἐγροικίσαμε τὰ δικαιολογίσματα τῆς μιᾶς μεριᾶς καὶ τῆς ἄλλης καὶ κατὰ τὰ Καπίτουλα καὶ συνήθη τοῦ τόπου μας, ὅτι ὅσες ἀγορασὲς κάμῃ τὸ ἀνθρώγυνο νὰ τὶς ἔχουσι μαζί. Διὰ τοῦτο ... κρίνομεν καὶ ἀποφασίζομεν, ὅτι τὸ μισὸ σπίτι καὶ τὴν ἑμισὴ σκληρὴ νὰ εἶναι τοῦ Ν. (= ἀδελφοῦ τοῦ πωλητοῦ) γιὰ προτιμὴ τοῦ κονιάδου του τοῦ Μ. καὶ τὸ ἄλλο μισὸ σπίτι καὶ τήνε μισὴ σκληρὴ νὰ εἶναι τοῦ Γ. (= ἀδελφοῦ τῆς συζύγου) γιὰ προτιμὴ τῆς ἀδελφῆς του τῆς Ἀ., διὰ τὸ συνήθη καὶ οὐζάντζα τοῦ τόπου μας, νὰ μὴν χαλάζεται...».

27 - 209β

1690. Πρᾶξις ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου Συνόδου Σιατίστης, ἐν ἣ μνημονεύεται «ἐπακτὸς» ἀφορισμός, ἐν 275β, ἀριθ. 14.

28 - 214a

1691. Πρᾶξις συνοδική μ. Σιατίστης, ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου, δι' ἣς ἡ πατρικὴ κληρονομία ὑπούσης μητρὸς καὶ δύο τέκνων, διανέμεται εἰς τέσσαρα μερίδια, μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν, ἐν λαμβάνει ἡ χήρα, ἐν ἀπὸ ἐν τέκνον καὶ ἐν εἶναι «τῆς ψυχῆς», ἐν 275β, ἀριθ. 15.

29 - 214β

1691. Πρᾶξις συνοδική μ. Σιατίστης, ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου, δι' ἣς ἡ πατρικὴ κληρονομία διενεμήθη εἰς 4 μέρη, ἐξ ὧν ἡ χήρα

ἔλαβεν ἓν, ἀφ' οὗ προηγουμένως «ἔδωσεν ὁμολογίαν, ὅτι νὰ μὴν ὑπανδρευθῇ δεύτερον», ἐκάστη δὲ τῶν τριῶν θυγατέρων ἀνὰ ἓν μέρος,

ἐν 275β, ἀριθ. 17.

30 - 215a

1692. Βεβαιωτικὸν γράμμα τῆς μ. Σιατίστης ἀπὸ 10 Ἰουλίου, δι' οὗ τῆς ἀδελφῆς ζητησάσης παρὰ τοῦ συνεταίρου τοῦ θανόντος ἀδελφοῦ τῆς τὸ μερίδιόν του, ὡς κληρονόμος του, τοῦ δὲ συνεταίρου φανερώσαντος ὠρισμένον ποσόν, ὅπερ ἔλαβεν ἡ ἀδελφή, «ὕστερον ἠθέλησεν αὕτη, κατὰ τοὺς νόμους, νὰ τὸν βάλῃ καὶ εἰς ἀφορισμόν, αὐτὸς δὲ ὁ πτωχός, ὡς εὐλαβής, ἐθέλησε καὶ ἔδωσεν ἀσλάνια 10 πρὸς τὴν ἀδελφήν, αὕτη δὲ τὰ ἔλαβεν καὶ εὐχαριστήθη καὶ πλέον δὲν τὸν ἐνώχλησεν»,

ἐν 275β, ἀριθ. 20.

31 - 217a

1693. Ἀπόφασις τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Σιατίστης, ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου, δι' ἧς ἐλύθη παράνομος γάμος, γενόμενος ἐνώπιον τοῦ κατῆ, μεταξὺ συγγενῶν, μετὰ καπινίου, διαρκέσαντος ἐπὶ 18 ἢ 20 ἔτη, «κατὰ συνεργείαν τοῦ μισοκάλου δαίμονος», καταβληθέντος τοῦ συμπεφωνημένου καπινίου πρὸς τὴν διαζευχθεῖσαν,

ἐν 275β, ἀριθ. 27.

32 - 228β

1696. Ἀπόφασις μ. Σιατίστης, 25 Ἀπριλίου, δι' ἧς, θανόντος τοῦ συζύγου ἀτέκνου, κληρονομοῦν τὸ $\frac{1}{3}$ ὁ πατὴρ τοῦ θανόντος, τὸ $\frac{1}{3}$ ἡ χήρα καὶ τὸ $\frac{1}{3}$ διατίθεται «διὰ τὴν ψυχὴν καὶ διὰ μνημόσυνα»,

ἐν 275β, ἀριθ. 2.